

॥ॐ॥

શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજ.

વીર કેસરી.

નાટકનાં ગાયનો.

અચનામ-ગોરીશંકર ત્રીજીવન ઉપાધ્યાય રાજકવી
દારા ચૌરંગજી વીગેરેના કર્તા.

છપાવી પ્રમિદ કરનાર,

ચીમનલાલ ખડેરભાઈ દલાલ,

માલિક—શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજ.

હાલ સુકામ-સ્ટેશનરોડ-જયેન્દ્ર થીએટર-સુરત.

આવૃત્તિ ૨ છ ~~પ્રત ૫૦૦૦~~ પ્રત ૫૦૦૦

સંવત ૧૯૭૫) કીર્તિ ૦-૩-૦ (સને ૧૯૧૯

આ નાટક (વીર કેસરી) રજીસ્ટર કરાવી માલીકે
સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે, તેમની લેખીત રજા
શિવાય કોઈએ ભજવવું, ભજવાવવું, છાપવું
કે છપાવવું નહીં.

આ પુસ્તક સુરત લીમડાચોકમાં આવેલા “દેશી મિત્ર”
પ્રેસમાં મગનલાલ વનમાળીદાસે છાપ્યું છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૭૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૯૪૨ ૩૨૫૨૧

વિષય ૬-૧-૨-૪

જીવીર કેસરી નાટકનો ટુંકસાર

અંક પહેલો.

પ્રવેશ ૧ લો—સ્થળ વિતસ્તા (જેઠમ) નદીનો કીનારો, રાજ રાજનાગઓની સભા, સીકંદર (મહાન એલેક્ઝાન્ડર) ને નદી કિનારેથી બાંધવાની યુદ્ધ કરવાની ક્ષત્રિ રાજકર્તાઓએ પ્રતિજ્ઞા કરેલી, ઇંદીરા કુમારીએ યુદ્ધમાં વિજય મેળવનારને પરણવાની પ્રતિજ્ઞા કરેલી, જ્યેષ્ઠ માટે હિંદ દેવી પ્રગટ થઈ આશીર્વાદ આપતી, સીકંદરના દુત એફ્રિડીયનને સભામાં બોલાવવો, દુતે રાજકર્તાઓને અંધી કરી માર્ગ આપવાનો સીકંદરનો પેગામ સંભળાવવો, પુરરાજ (પૌરસ) પ્રમુખ સર્વ રાજકર્તાઓએ સીકંદરનો પેગામ નાકબુલ કરી યુદ્ધ આરંભવાનો જવાબ આપવો તેથી સીકંદરશાહ સાથે દુતે કરેલા સંકેત મુજબ એક તીવરમાત્રીક સંદુક કે જે તોપ છે તેના ઝેરથી દુત સભામાંથી અંબાલીકા રાજકુમારીનું હરણ કરી આપ્યો જાય છે.

ટુંકલો.

પ્રવેશ ૨ જો—સ્થળ રાજમહેલ પાસેનો રસ્તો. ગુણવતી તથા સુહાસીની પોતાના પતિ કે જેઓ પર સ્ત્રીત્રંપટ છે તેઓને બચ પમાડી યુક્તિથી ડેકાણે જાવ તરીકે નવસામન મલાઈ કરે છે, તેનામાં ત્યાં રાહુમલ આવે છે, સુહાસીની તરફ પ્યારના ઉમરા કાઢે છે, સુહાસીની તેને મળતી થઈ પોતાને મુકામે આવવા કહે છે. રાહુમલ જાય છે, બાદ પોકળસીંહ આવે છે, ગુણવતી પ્રત્યે પ્યાર જાહેર કરે છે, તે પણ પોકળસીંહને પોતાને મુકામે આવવા કહે છે.

પ્રવેશ ઉભે—સ્થળ જોશ્ય નદીને કીનારે સીકંદરની બાવણી.
 એફીસ્ટીયન અંબાલીકાને ઉઠાવી લાવી તેને શાહ સાથે સંધીના
 કરાર કરવા સમજાવે છે, ભય આપે છે, અંબાલીકા તે વાતને તરછોડી
 કાઢે છે, બંનેમાં રસાકસી. હથીયારથી પરસ્પર હલ્લો કરે છે, સંકેત
 મુજબ સીકંદરશાહનું ત્યાં અચનાક અંગ્યાનો ડોળ કરી આવવું.
 એફીસ્ટીયનને જળમરી કરતાં રોકાવો. એફીસ્ટીયનનું જવું. અંબાલીકા
 સીકંદરને જોતાંજ મોહ પામે છે. સ્વદેશ પ્રત્યેની લાગણી જતી
 રહે છે. સીકંદરશાહ અંબાલીકા પ્રત્યે બાનભરી રીતે વિનય કરે
 છે. અંબાલીકા પ્રેમાસક્ત બની સીકંદરને અનુમોદન આપે છે. સીકં-
 દર આશ્ચર્ય સાથે અંબાલીકાના મનનો ફેરફાર સમજી જાય છે. અને
 તેનો લાભ લઈ અંબાલીકા તરફ દીલસોજી જાહેર કરે છે. અંબા-
 લીકા મરમાળી ભાષામાં શાહનો પ્રેમ માંગે છે. સીકંદર વિષય
 વીલાસને ધિક્કારનાર હોવાથી અંબાલીકાની માંગણીને અંતરથી નાકબુલ
 કરે છે, પણ રાજ્ય પ્રકરણિય નીતીને અનુસરી સમયાનુસાર અંબા-
 લીકાના પ્રેમનો સ્વીકાર કરે છે. અંબાલીકા પંખળ દેશ જીતાવી
 આપવાની, પુરરાજને કેદ કરાવવાની, તથા છુપી રીતે અચાનક હલ્લો
 કરવાની યુક્તિ બતાવે છે. બદલામાં પોતાના બંધુ તક્ષશીલને પંખળ
 નું રાજ્ય આપવા તથા ઇંદીરા રાજકુમારી તેની સાથે પરણાવી આપ
 વાની શરત કરે છે. સીકંદર સર્વ કાંઈ કબુલ કરે છે. તેવામાં અચાનક
 નદીમાં મહાન જળચર પ્રાણી જેવું તરતું દેખાય છે. સીકંદર અને
 અંબાલીકા તે જોવા નદી કાંઠે જાય છે. જળચર પ્રાણી સ્ટીમરના રૂપમાં
 ફેરવાઈ જાય છે. સેના સાથે પુરરાજ તેમાં માલમ પડે છે. સીકંદરને
 બચબીત કરી પુરરાજ અંબાલીકાને છોડાવી જાય છે. ટપ્પો.

પ્રવેશ ૪ થો—સ્થળ ઈંદીરાનો મહેલ સુંદરી અને સાહેલીઓનો પ્રેમશંગાર સંબંધી આનંદી વાર્તાલાપ. ઈંદીરા તેમસીંહ વીજેરે આવે છે. યુદ્ધમાં ઉતરવા મૈત્ર્ય વ્યવસ્થા કરે છે. તેમસીંહ પોતાના પુત્ર સરોજને દેશ સેવામાં રજુ કરે છે. તેમસીંહને લશ્કર લાઇ આવવા, જવાનો હુકમ. ઈંદીરાનું આરામ માટે જવું. પૂર્વ પ્રેમી સરોજ અને સુંદરીનો પ્રેમી મેળાપ.

પ્રવેશ ૫ મો—સ્થળ તક્ષશીલનો મહેલ. તક્ષશીલ ઈંદીરાને મેળવવા માટે યુદ્ધમાં વિજય મેળવવા નિશ્ચય કરે છે. ઈંદીરા આવે છે. તક્ષશીલની આસક્તિ. યુદ્ધમાં વિજય થવા ઈંદીરાનું કહેવું. તક્ષશીલ અંદર જાય છે. અંબાલીકાનું આવવું. ઈંદીરા અને અંબાલીકાની સીકંદર સંબંધે વાતચીત. અંબાલીકા શાશ્વતથી ઈંદીરાને ફેડવાની તબવીબ ચલાવે છે. ઈંદીરા તેનો આશ્રય સમજી જાય છે. બન્નેમાં મતફેર. વાદવિવાદ, અને વિરક્તતા. ઈંદીરા જાય છે. તક્ષશીલ આવે છે. અંબાલીકા તક્ષશીલને બંનેરે છે. ઈંદીરા પુરને ચાડે છે, અને પ્રતિજ્ઞા કરી છે તે એક પુરના લાભ માટે છળ છે, એવું ઠસાવે છે. અગીઆમાં પુર તથા ઈંદીરાને છુપા મળેલાં ખતાવી આપવાનો ઠરાવ કરે છે.

પ્રવેશ ૬ ઠો—ઈંદીરાનો ખાગ. ઈંદીરા પુર સંબંધી પ્રેમોદ્દગાર કાઢે છે, પુરરાજ આવે છે, ઈંદીરા તેને અંબાલીકાના હરેખની હકીકત જણાવે છે. પુર તેઓ ખુટલને છોડી દેવા વિચાર રાખે છે, ઈંદીરા તક્ષશીલને હાથપર રાખવાની સલાહ આપે છે, પુર તે સલાહ માને છે, અંબાલીકા તક્ષશીલ સાથે આવી પુર અને ઈંદીરાને ગુપ્તગુપ વાતો કરતાં ખતાવે છે. તક્ષશીલ તે જોઈ બેમાઠ ક્રોધ પામે છે.

પ્રવેશ ૭ મો—સ્થળ પોત્તળસીંહનું મુકામ, સુહાસીની પાસે રાહુમલ આવે છે. કામકિડાની માંગણી કરે છે. સુહાસીની તેને ખતાવે

છે. સકેત મુજબ ગુણવતી પુરુષ વેશમાં લાં આવે છે. રાહુમલ છુપાય છે, ગુણવતી રાહુમલને બનાવવા ઉટપટાંગ વાર્તા ચલાવે છે. ગુણવતી જાહેર થાય છે. ધારણા પ્રમાણે પોકળસીંહ આવે છે. રાહુમલ ગભરાય છે; તેને સ્ત્રી વેશ પહેરાવી સુંદરી તરીકે રજુ કરે છે. ગુણવતી ઘરમાં છુપાઈ છે, પોકલ અંદર આવે છે, સ્ત્રીરૂપે રાહુમલને જોઈ આશ્ચર્ય થાય છે. સુહાસીની રાહુમલને ખુલ્લો પાડે છે. પોકલસીંહ જોઈ ખાય છે, સુહાસીની ઉલટીટાંગ પોકલના મળામાં નાખે છે. પરંતુ લંપટ છે, તે પ્રત્યક્ષ પકડી પાડવાની યુક્તિ કરી છે, એમ સમજાવી પોકલને શરમીંદો બનાવે છે. રાહુમલ જન બચી સમજે છે.

પ્રવેશ ૮ મો—તક્ષશીલનો મહેલ, બેદીલ બનેલો તક્ષશીલ તેને અંબાલીકા આવી વિશેષ ઉચ્કેરે છે, સીકંદરથી મીનતા કરવા અને પુરને પકડાવી દેવા, તેમજ ઇંદીરાને પકડી કબજે લેવા સલાહ આપે છે, વ્યગ્રમનનો તક્ષશીલ ઇંદીરાને મેળવી આપવાની કબજાત લઈ તેમ કરવા કબુલ થાય છે. ઇંદીરા આવે છે, તક્ષશીલ તેની પાસે પ્રેમ માંગે છે. ઇંદીરા પોતાની ચર્તાના સમજાથી હાલ તેમ ન કરી શકવા લાચારી જણાવે છે. તક્ષશીલ લડાઈમાં ન ઉતરવાને પોતાનો ઠરાવ જણાવે છે. ઇંદીરા ઉપાલંબ કરે છે, અંબાલીકા સકેત પ્રમાણે સેના સાથે આવી ઇંદીરાને કેદ કરે છે. (દેખો.)

પ્રવેશ ૯ મો—જેલમ નદી કાઢે કીલ્લો. અંબાલીકાની યુક્તિ મુજબ સીકંદર સેના સાથે નદી તરી આવે છે. દમાનો સૌર પોકાર થાય છે. પુરરાજ જીજ સેના સાથે આવી પહોંચે છે. યુદ્ધ થાય છે. પુર સીકંદરને હારાવે છે તેટલામાં પાછળથી આવી તક્ષશીલ પુરરાજને કેદ કરે છે. (દેખો.)

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—સ્થળ તક્ષશીલના મહેલમાં સાકંદરનો દરબાર. વીજયનાં નત્યગીત. પુરરાજ પર અતરમાં ચાહના હોવા છતાં કસોટી કરવા માટે ઉપરથી નારાજ બતાવવાની એશીસ્તીયનને સૂચના કરી તેને પુરરાજને બોલાવી લાવવા મોકલે છે. પુરરાજનું કંટી હાલતે આવવું, સીકંદર તેને મારી માંગી સધીના કરાર કરવા કહેવું. પુરરાજે તે વાત ધન્ધાર કરવી, શાહે છળથી કરેલા વીજયને નાકબુલ કરવો. સીકંદરે બહાનાથી પુરને સમજાવવા પ્રયત્ન કરવો. પુરએ તેથી ચક્ષીતન થતા શાહને નીતીનો બોધ કરવો. સીકંદરે દમ કસવો, પુરએ દ્રઢતાથી તેનો જવાબ વાળવો. તલવાર બાજીની માંગણી, એશીસ્તીયને અંબાલીકા તથા તક્ષશીલે પુર સાથે તલવાર બાજીમાં ન ઉતરવા શાહને સલાહ આપવી, વીર ધર્મને અનુસરી સાકંદરે પુરરાજની માંગણી માટે પ્રસન્નતા જણાવી પુરરાજની મુક્ત કરી તેની તલવાર આપવી. પુરરાજ તથા સીકંદરનું હાંફમુઠ્ઠ. સીકંદરની હાર, એક ગ્રીસ સરદારે શાહના બચાવમાં રહી પુરરાજને જખમી કરવો, સીકંદરે સરદારના અનીતીના કૃત્યપર ક્રોધ કરી તેનો વધ કરવા જણાવે કહેવું, પુરરાજે તેને ક્ષમા આપવા શાહને કહેવું. સરદારનો જણાવના હાથથી બચાવ. (ટૂંબલો.)

પ્રવેશ ૨ જો—રાહુમલનો મુકામ, સુહાસીની તથા ગુણવતીને સંકેત. પોઠ્ઠણસીંહનું આવવું, કામઠીડાની આતુરતા, ગુણવતી બહાનુ બોળી, તે વખત વીતાવવો, ધારણા પ્રેમાણે રાહુમલનું આવી લાગવું, પોઠ્ઠણનું ભયભીત થવું, તેને પુતળું બનાવી ઉભો રાખવો, રાહુમલનું અંદર આવવું, પુતળું જોઈ વિસ્મય, ગુણવતીએ જાણીજોઈને ફેસલો

કરવા દેવો, રાહુમલે બહેમખાઈ પુતળાને તપાસવું. પોકળસીંહ ખુલ્લો પડવો આ ગોંટાળાનો ખુલાસો માંમવો, શુશ્રુવતીએ રાહુમલને ચતુ-રાઈથી ઉલટો સપડાવવો. સુહાસીનીએ બહાર આવી રાહુમલ ક્યાં છે પૂછવું, રાહુમલનું તથા પોકળ બન્નેનું મબરાબું, સુહાસીનીએ રાહુમલ પોતાને આહિ છે, તેવી વાત કરવા. રાહુમલે યુક્તિથી પોતાના બચાવમાં કોઈ બીજો ભારો વેશ લેનાર તેને આહનાર છે. એવો જવાબ દેવો અને તેને પકડી લાવી બતાવવાને બહાને ખસી નીકળવું, પોકળસીંહે જયથી સમજી જઈ પશ્ચાતાપ કરવો. પોકળને શુશ્રુવતીની સીખામણ, સુહાસીનીપર પોકળનો પ્રેમ.

પ્રવેશ ૩ એ—સ્થળ તક્ષશીલનો મહેલ, સીકંદરના વિજયના માનમાં મીજલસની તૈયારી, અંબાલીકા તથા તક્ષશીલ ઇંદીરા અને પુરમાં કલક કરાવવાની યુક્તિ રચે છે, પોકળસીંહને ગામડીયાનો વેશ કરી કપટ પત્ર આપવા પુરરાજ તરફ મોકલે છે. મુખ્યારક્ષાદી માનતાન, સીકંદરે ઇંદીરાને બોલાવવી, પુરરાજના મૃત્યુના ખોટા ખબર આપવા તક્ષશીલ સાથે પરજીવવા દરમાન કરવું, ઇંદીરાએ તેથી આઘાત પામવો, તક્ષશીલને ધીક્કારવો, કસોટી કરી ઇંદીરાપર સીકંદરે મનમાં ખુશ થઈ તેને ઉપરથી દમકસી તક્ષશીલને પરજીવવાનો વિચાર કરવા માટે એક રાતની મુદત આપવી. શાહનું જવું, તક્ષશીલે ઇંદીરાને સમજાવી દમ દેવો. ઇંદીરાએ દૃઢતા જણાવવી, બળાત્કારની તૈયારી સરોજનું અચાનક આવવું, ઇંદીરાને બચાવી તક્ષશીલને ઠેક કરવો.

(દેખાડો.)

પ્રવેશ ૪ એ—સ્થળ, તેમસીંહનું મકાન, -તેમસીંહ તથા સહેરીબનો. પુલમાં સર્વ પ્રકારે મદદ આપવાની સહેરીબનોની ભાગણી,

સરોજનું આવવું, દગાથી પુરરાજ પકડાયાના ખતર દેવા. તેગસીંહને તેથી આધાત થવો અને સરોજ સુદસ્યજ છોડી આવ્યો. તે માટે ફરજ સુકવાના અપરાધ માટે તેગસીંહ તેને ગોળીથી મારવો. અચાનક સુંદરીનું આવવું. તે વચ્ચે આવી જતાં જખમી થવી, સરોજનો ખચાવ.

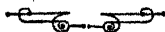
પ્રવેશ ૫ મા—સ્થળ, પુરરાજનો મુકામ, જખમી હાલતે પુરરાજ વીધીની વીચીતતા વીચારે છે, તેગસીંહ આવે છે, દગાઆછથી વીજય મનાવનાર સીકંદર સાથે ફરી યુદ્ધ કરવાની માંગણી કરે છે. પુરરાજ વચનભંગ નહીં કરવા કહે છે, પોકલસીંહનું ગામડીયાના વેશ આવવું, પુરરાજને પત્ર આપવો, પુરરાજે પત્ર વાંચવો, ઈંદીરાનો તક્ષસીલપરનો પત્ર છે એમ જાણવું, પત્રની ખીનાથી કાપીત તથા ઉઘાસી થવું, ઈંદીરા તક્ષસીલના પ્યારમાં છે, એવો બહેમ. પત્ર પાછો આપવો. પોકળે બુલ્લથી પત્ર અહીં આપ્યો છે એમ ખુલાસો કરવો. અને પત્ર લઈ જવું. ઈંદીરા તથા સુંદરી આવે છે, ઈંદીરા તરફ પુરરાજની હતરાજી, ખુલાસો. ઈંદીરાની હતીલ. પુરનો તીરસ્કાર, ઈંદીરાનો અફસોસ અને સીકંદર રૂબરૂ સમ્મિલન જાહેરમાં લાવવા કરાવ જણાવી જવું.

પ્રવેશ ૬ ઠા—રાહુમલનું મકાન, ગુણવતી સુહાસિની તથા પોકળસીંહ, રાહુમલને ઠેકાણે લાવવાની રચના રચે છે. પોકળસીંહ રાહુમલનો વેશ લે છે, રાહુમલ આવે છે તેને નક્કી તરીકે જનાવે છે. અસલ રાહુમલ તરીકે પોકળસીંહ રજુ થાય છે. રાહુમલને આશ્ચર્ય અને જુઠાણામાં સપડાયા સંબંધી ખેદ, રાહુમલે પોતાનું ખરાપાણું કહેવું, સહુએ તેને ફટકા મારી કાઢી મુકવો, રાહુમલે નીરપય સુધારી નીને ચાહતાર પોતેજ છે, એમ કબુલ કરવું, હમશીકલ (મળતા રહેરા)

નો ગોંટાળો સમાપ્ત થવો, ગોંટાળાના કારણરૂપ પરસ્ત્રી લંપટપણના અપરાધ માટે પ્રસ્થાતાપ. બન્નેએ પોતાની પત્નીઓની નેક યોજા માટે શીદાગીરી જણાવવી.

પ્રવેશ ૭ મો—સ્થળ, તક્ષસીલના મહેલમાં દીવાનખાનું, પુરરાજને બોલાવી છેવટ કસોટી કરી મીત્રતા કરવાનો સીકંદરનો વીચાર. પુરરાજને તેડી એલ્ફીસ્ટ્રીયનનું જવું, વેશ બદલી કરી ઈંદીરાનું આવવું, ફરીયાદ કરવી. ન્યાય માટે સીકંદરનું વચનદાન મેળવી પોતાનું શીષણ ભંગ કરવાની પેરવી કરનાર સખ્તના સાક્ષી તરીકે સીકંદરપર ઈંદીરાએ તોહમત મુકવું, સીકંદરનો કોણ, ઈંદીરાનું જાહેર થવું, પુરરાજનું આવવું, તક્ષસીજનું આવવું. સીકંદરે ઈંદીરાને ઉપલક્ષ રીતે આભ, ઢોંગ-સોંગ કરવા માટે દોષીત ગણવી, પુરરાજપરનો પ્યાર તથા તક્ષસીલને પરણવા કહેવું, પુરરાજને ઈંદીરાને તેવી ફરજ પાડવા કહેવું, પુરરાજે તટસ્થ રહેવું, ઈંદીરાએ પુરરાજ તરફ પ્રેમ જાહેર કરવો, બાદશાહે પુરરાજને તટસ્થ રહેવા માટે તથા ઈંદીરાને હુકમ ન માનવા માટે ગુન્હેગાર ઠરાવી કેદ કરી વધનો હુકમ દેવો. ઈંદીરા તથા પુરરાજની ઉદાસીનતા. શીક્ષા જોહારી લેવા તૈયાર થવું, સખ્ત કસોટી. જહાદોને ગરદન ધરવી સીકંદરનું તેઓની ધર્મનીતી અને દ્રઢતા માટે અત્યંત પ્રસન્ન થવું. શીક્ષા માફ. પ્રેમથી બેઠવું અને નેકીના બદલા તરીકે મીત્ર બનાવી સમગ્ર પંજાબનું રાજ્ય અર્પણ કરવું. આ બનાવથી અંબાલીકા તથા તક્ષસીલનું દુષ્પે બરાવું, પોતાના ઇનામની માંગણી, સાહનસાહે તેઓને તેઓનાં કુટુંબનું ખાત કરાવવા ઇનામને બદલે અપરાધી જણાવવો તેથી ઉશ્કેરાઇ બધા તક્ષસીલ સીકંદરપર હુમલો કરે છે, સીકંદર તેને ઠાર મે છે.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—સ્થળ કોહીમા પથ તમાં રાજમહેલ. ઈંદીરા પુરરાજે તીરસ્કાર કર્યા સંબંધી શોચમાં. સાહેલીઓનો વીનોદ પ્રસંગ કેદી અંબાલીકાને લઈ સીકંદરનું આગમન. કપટપત્ર રજુ કરવો, અંબાલીકાની સુખજીવાની, પુરના મનનો સંદેહ જવો. અંબાલીકાનો ન્યાય, પુરરાજના માનને ખાતર અંબાલીકાને મારી. ઈંદીરા પ્રત્યે પુરરાજે પ્રણયમાં વહેમ કર્યા માટે ક્ષમા માંગવી, અભેદ પ્રેમ.

પ્રવેશ ૨ જો—સ્થળ, સરોજનો ઉતારો, સુંદરી સરોજનું આનંદી મીલન. લગ્ન માટે ઈંદીરા દેવીની આજ્ઞા મેળવવાનો પ્રયત્ન કરવાનો ઠરાવ, પુરરાજનું આવવું, અંબાલીકાની હીલચાલપર નજર રાખવા સરોજને મોકલવો.

પ્રવેશ ૩જો—સ્થળ, તક્ષસીલનો મહેલ. અંબાલીકા સીકંદરે પોતાના બાંધને માર્યો, તે માટે તથા પોતાના અપમાન માટે વૈરના વીચાર કરે છે, પોકળસીંહ તથા રાહુમત્રે તેમાં મદદ કરનાર તરીકે શ્રીસ સરદાર કે જેને સીકંદરે શીક્ષા કરી હતી, તેને લાવી મેળવેલો છે, તે સર્વ મજ્જી સીકંદરના ખુનનો ઠરાવ કરે છે, અને તે ખુન કરાવવા માટે સીકંદરના અંગરક્ષક સૈનીક અમલદારને કહેવામાં આવે છે. અંગરક્ષક બે અમલદાર આ કામ માટે ના કહે છે, જેથી અંબાલીકા તથા સરદાર અમલદારોનું ખુન કરવા તત્પર થાય છે, અચાનક ગુણવતી આવી પહોંચે છે, તે પાપી કામમાં આડે આવે છે, શાહી અમલદારોનું ખુન, સરોજનું આવવું, ભેદ જાણી લઈ શાહને ખાતમી પહોંચાડવા જવું.

પ્રવેશ ૪ થો—સીકંદરની છાવણી. સીકંદરને પુરરાજ તથા સરોજ આવી કાવતરાની જાણ કરે છે, યુક્તિ ગોઠવવી, સર્વેશુ ક્ષુપાઈ જવું, ખુનીઓનું આવવું, સીકંદરની જગોએ સીકંદરના આવલાપર ધા, સીકંદર તથા પુરરાજે ખુનીઓને પકડવા. (ટુપ્લો.)

પ્રવેશ ૫ મો—સ્થળ શાહના ખુનના અંજામની વાટ જોતા રહેલા પોકળસીંહ તથા રાહુમલને સરોજસીંહ તથા એલશીસ્ટીયન સદાધથી પકડે છે.

પ્રવેશ ૬ ઠો—સીકંદરનો દરબાર, સીકંદર પુરરાજ તથા ઈંદીરા વિગેરે સમક્ષ પકડાએલ અંજાલીકા તથા ગ્રીસ સરદાર વિગેરેને લાવવામાં આવે છે, પાપીઓનો ન્યાય, પાપીઓનો પૂર્ણ પશ્ચાતાપ. દેશદોહી અંજાલીકાનો મરીને પ્રાયશ્ચીત્ત ફેરવાનો ઇરાદો. સ્ત્રી જાત જાણીને તેને જાણવા સીકંદરનો ઇરાદો. પુરની તેમાં સંમતી. આનંદ પ્રસંગના માનમાં ગુન્હેગારોને ક્ષમા. સીકંદરે નેકીવંત ક્ષત્રિયોની કદર યુઝવી. પુરરાજની મીત્રતાની સલામતી તથા પુરરાજ અને ઈંદીરા તેમજ સરોજ સુંદરીનો હસ્તમેળાપ શુભાશીર્વાદ ઇતિશુભમ.

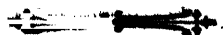

શ્રી વીર કેસરી નાટકની પાત્ર સંકેતના.

પુરૂષ વર્ગ.

સીકંદર... ..	ગ્રીસ દેશનો જગત જીત બાદશાહ.
(મહાન એલેક્ઝાન્ડર)	
પુરૂરાજ (પૌરસ) ...	પંજાબ-લાહોરનો મહારાજા.
તક્ષસીલ... ..	પંજાબ પૈકી એક જુપતી.
એલકિષ્ઠિયન	સીકંદરશાહનો દુત.
ગ્રીસીય સરદાર	સીકંદરનો અંગરક્ષક અમલદાર.
તેગસીંહ... ..	ઇંદીરા કુમારીનો સેનાપતિ.
સરોજસીંહ	તેગસિંહનો પુત્ર.
પોક્કલસીંહ } રાહુભલ }	... તક્ષસીલના ખંડીયા રાજાઓ.

સ્ત્રી વર્ગ.

ઇંદીરાદેવિ કોહીમા પર્વતની રાણી
 અંબાલિકા તક્ષશીલની બહેન.
 મુંદરી ઇંદીરાની સખી.
 મુહાસિનિ પોકલસિલની સ્ત્રી
 ગુણવતિ રાહુમલની સ્ત્રી

સ્થળ—પંજાબ—લાહોર—તક્ષકનગર

શિવાય દરબારી, લશ્કરી, શહેરીજનો દ્વારપાળ અને વારામ
નાઓ વીગેરે.

શ્રીઁ

વીર કેસરી

નાટકનાં ગાયનો.

સુલધાર—

૧

ૐશ્રી અંસીધારી બ્રજપતિ બનમાલી
બલીહારી બલીહારી વંદુ વહાલા વારી વારી
મંગલ મુરત પ્રભુ પ્રિતી વારીધી
પાહી પાહીહે પ્રાર્થસારથી શ્રેયના નીધી
નવકૃતિ રસવતી કરકરધારી હરિ સુણી વિનંતી
મહદ વરદ પદ તમારું સફળ કરો—સીધું કરો

કામના હે શ્રીપતિ—

બોળાઓ—

૨

તીર તરકસ તન ધરીને શુરવીર રણધીર આવ્યા
દેવ દુંદુભી ગડગડીયાં પ્રીતેથી સુર સુંદરીએ વધાવ્યા
અટલ અડગ ભીષણ પશુ દેશ હીત લીધાં
કેસરીયાં કરી રણમાળા ધરી અભય ખ્યાલા પીધા

શીર સોંપ્યાં દેશ દાઝમાં સુખે સુચશ વહોરી હીધા
 જગ અમર નામ કીધાં એવા દેશ ભક્તએ—તીર૦
 સ્વતંત્રતામાં પૂર્ણ પ્રભાકર કેસરી બળવંતા
 ધર્મ નિતીમાં ધ્રુવ ધુરધર મહારથી મદમાતા
 હીંદ માતાના પુત્ર પનોતા અનમીને અટંકા
 દેશ દેશ હીધા ડંકા એવા બહાદુર બંકાએ—તીર૦

રાજ મંડળ—

૩

જય રહો જય રહો હિંદના નરેશનો સ્વદેશનો
 સદાય જય રહો..

હાં દેશની સ્વતંત્રતા શ્રેષ્ઠતા સ્વાધિનતા

કાયમ દાયમ રહો—

જય રહો.

માતૃ સેવાના પ્રસાદથી ધર્મ નીતિના પ્રતાપથી

યશ વરો શુરનરો જંગે ચડો—

જય રહો.

હીરા—

૪

ખરા તે હીંદના સંતાન, લડે જે હીંદને કાળે

લડે જે હીંદને કાળે, મળે જે હીંદને કાળે

હુભાતો દેશને દેખી, ચડે વારે ઉમંગેથી

પ્રભૂ કે બાદશાહીથી, જીએ જે હીંદને કાળે

ન મોહિ માયા મહોબતમાં, ન લોભે માલ દોલતમાં

જીવન જર ત્રાણ સૌ પલમાં, તને જે હીંદને કાળે

ચતો ધર્મ સ્તતો જય છે, કરો યાહોમ શો ભય છે.

અમર તે થાય નિશ્ચય છે, મરે જે હીંદને કાળે.

ગુણવતી—

૫

અરે ઓ હીંદ હિંદેચ્છુ હીંદના લગનની રીત સુધારો
લાયક જોડલાં મેળવો જેથી થાય સંસાર સુખાળો—અરે
ખાળ વિવાહ ને વૃષ્ઠ વિવાહ કે પૈસાના વિવાહ થાય
ગુણ સ્વભાવ વિરૂધ્ધ વિવાહથી દેશનો દાટ વળાય
હાય લાગે અંતર દહાય—અરે

હીરાના હાર ને મોતીની માળામાં નથી સંસારનું સુખ
અમો જેવી નવ યૌવના નારીને જુગતી જોડી વિના
હુઃખ હુઃખ સંસાર મોઢે ન સુખ—અરે

ગુણવતી—

૬

આપ પાપડ વાડીમાં પધારજો દહેરીલાલ
મંદીરની સામે મકાન છે, નીચે દેશી દારૂની દુકાન છે.
રંગરંગીલી ચાલુ મારી પાડોશમાં તુલસી કચારાનું નીસાન છે.
(છબમાં) તુલસીના ઝાડનું નીસાન છે—દહેરીલાલ
અખંડને અભંગ આજ સાંજ પહેલાં આવજો
હડતાળવાળાનું તોફાન છે જખરું હડતાળવાળાનું
તોફાન છે—દહેરીલાલ

પોઠલ—જોખમ ભરેલું કામ પુરી પંચાત છે ધાસ્તી છે આકૃતમાં
જાન છે, મારા પ્રાપ ધાસ્તી છે—દહેરીલાલ

અંખાલીકા—

૭

સુંદર ગોરી ગોરી છખી આ લાગે ખ્યારી
હારે મારા પ્રેમી પાતળીઆજી તનમન તમપર વારી
પ્રણય પરિક્ષક છે દીલદરીઆ દરશ પામી મુજ લોચન
ઠરીયાં.

પ્રીતે પળજો સુખકર નૌતમ ન્યારા
ના ભુલી જાશે મનહર મોહન મારા
હારે મન મંદીરમાં વસીયા બની પ્રીયની પુજારી

સાહેલીઓ—

૮

રે બની જીવતી જોખન ઉભરાતી
સુંદર શું શોહાતી, મદન મદમાતી—રેખની
મનહર મયંકે મુખ મુગ્ધા મધુરી
અલખેલી ઈંદ્રની પરી
ખંજન નયન મેહ બીનાં રસીલા
બ્રહ્મટીમાં ભુરકી ભરી મોહન મંત્ર મારે છે જાદુગરી
ગૌરઅંગ રંગ ઢંગ દેવ સુંદરી—બની

સાહેલી સુંદરી—

૯

સાહેલી—મીઠા મીઠા રસ ખ્યાલા પાશે રસીલા લાલા
સુંદરી—અરે જારેજા જાણ્યા સહુ ઢંગ તમારા
સાહેલી—આનંદ લેશે દેશે રસીકા રતિલાવા

સુંદરી-જાણું ના કાંઈ બાઈ વેણુ શું વડો આવા
સાહેલી-પ્રિયતમ તનમન હરનારા

નટખટ છલ બલ લરપુર રસખાન જ્ઞાન વાન

સુંદરી-છોડો ચાળા—મીઠા

સુંદરી સરોજ— ૧૦

સુંદરી-હાંહાંરે દર્શન દેખેરે સુધ લેખેરે છખીલા પ્રિય પ્રાણુ
સરોજ-હાંહાંરે હરદમ તારીરે રઠ લાગીરે માર્યાં તેં મોહખાણુ

સુંદરી-હાં પ્રિયતમ અનુપમ છો નગીના મારા તનમન છું કુરખાન
સરોજ-હાં દીલબર અમુલ્ય છો હૈયાના હીરા સુખકર છો રસખાણુ
—હાંહાંરે૦

સુંદરી-સોભાગ્ય શણુગાર મારા તનમનના માલીક મારા
સરોજ-પ્રીતીની પીયુષધારા પ્રીયતમનાં જીવનં પ્યારાં

સુંદરી-વારી વારી જાઉં હું બલીહારીરે મન મોહન લાલા
સરોજ-પ્યારી પ્યારી લાગે શી છખી તારીરે દીલ હરણી દારા

સુંદરી-પાઈ પ્રીત જુટી

સરોજ-દીધું દીલ લુટી

સુંદરી-એમ ?

સરોજ-હા

સાહેલીઓ—

૧૧

ગરબો.

હારે ભાવ ધરીને લલમી લબ્ય ભારતી માતા
 દયામયી દેવી તમારાં જયકર ગીતો દેવતા ગાતા
 માતા તવ સૈજન્ય સાગર સૃષ્ટીપર રેલી રહ્યા છે
 વિભુતીનો સૌરભ સુંદર લોકલોક રહેલી રહ્યા છે
 નમામી વિશ્વ વિજેતા દે સુખશાતા વહાલી વીધાતા—હાં
 જતુની અરણ્ય ઉરમાં ધરને વરદા વીમલા કંઠુણ કરને
 પરદેશી તણા હુમલા હરને જય કીર્તિ સુલેહ સદા મળને
 સહુ આર્ય મહીં સુભ સંપ થને છળલેહ વીશાદ પ્રમાદ જને
 ચીર કાળ અમારૂં સ્વરાજ્ય રહેા અમી વૃષ્ટી કરી દુઃખ દવંદહેા
 ધર્મ નીતી ચાતુરી હીંદને નીવાળે ઉત્તતીના શીખરે ભારત ખીરાળે
 ન્યારી ન્યારી જાહોજલાલી આપેા આઈ પ્રીય કરનારાં—હાં

છંદીરા—

૧૨

જારે જારે કાચલ ધાળી તારી ટુહુકારી લાગે
 અકારી—જખમકારી—જારે જારે.
 વીરહીણી ને શીદ વીદારે
 શર જેવા સ્વર શાને ઉચ્ચારે
 બળતીને બાઈ બહુ શું બાળે
 લાગે કલેજે કટારી—જારે—જારે

વારાંગના—

૧૩

અખીયાં અયસાની પ્રીયા સહેજ ચળોને
 સહેજ ચળોને પ્રીયા સહેજ ચળોને—અખીયાં
 લાલ પલંગપર મસરૂંદા તકીયા
 ઉપર ચાદર તાની—પ્રીયા સેજ ચલોને—અખીયા
 હવુ હવુ પાઉં ભરો મોરે સજના
 જાગેજી નનદ જેઠાની પીયાસેજ

ઇંદીરા—

૧૪

હું પદ તને હરામી દુનીઆ નથી સદાની
 જર જોર ને જીવાની સહુએ થવાની ફાની
 સાચી સલાહ માનીરે કરણી કરે મજની
 મમતા મુંકાને પ્રાણી સહુ અંતે ધુળધાણી
 આ જુઠી જીંદગાનીરે સ્વપના સર્મી લયો જોતી
 કોઈ આજ કોઈ કાલે પરલોક પંથ ચાલે
 જમ દુત આવી ઝાંલેરે દુનીયા ડુખી જવાની

૧૫

સુવાસીની—કંવો ખાધો ગોળ સાંટ જોળ હારે ધીક ધીક
 હરાયા ઢોર હવે તમે હાથમાં આવ્યા ચાર
 તમને જોઈ હંલાજી

પોકળ—એતો જરી જોતો હતો હું તાલ તમે આવુ જુજી
 ચઢાવોના આળ

રાહુ-જુઓ માર કરડી ખાધા ગાલ પુરાવો સાફ છે હાલ
સુહાસીની-છટકામાં ઉંદર

રાહુ-ફાવવા જતા ફસાઈ પડ્યો
પોકળ-આવી છે આફત આમ
રાહુ-કેવી દીધી થાપ બેટાલ-કેવો ખાધો
પોકળ-પાલ આવી દગલબાલ

અંક બીજો

વારાંગનાઓ— ૧૬

જયવીર મહા રણુધીર સીકંદરશાહ સદા જયવંત રહો
દીલ રહેમને પ્રેમથી પુર્ણ રહો બગ બુદ્ધિ પ્રતાપ અનંત રહો
યશ સુયશ છવાઈ રહો તુજ ગાન ગુણીજન ગાઈ રહો.
તુજ આણુ અખંડ દીપાઈ રહો નીન મંગળ હર્ષ વધાઈ રહો.

ગુણવતી— ૧૭

થન ગન યંયા (૨) નાચો નચેયા—નાચો
સાધીને સુરતાલ ગદીન ગીનધા (૩) હા હા
તમે વેશ મઝાનો લાબ્યા

રાહુમલ-તમે લગો છો હડકાયા

ગુણવતી—તમે ભલા લાગમાં આવ્યારે

હીક આવ્યા ખુબ આવ્યા બેશ આવ્યા

પોકળ—લાકાનો ખાવા માર—થન ગાન

ગુણવતી—તમે પુરા નસીબશાળી

રાહુમલ—મળી તક સોનેરી સારી

પોકળ—અમે કસ્યા બેઠ પરનારી રે હાય નારી

વોય નારી ઉક નારી

ગુણવતી—ઓરા આવોને લાલ

રાહુમલ—ગદી ગીનધા (૩) થનગન

૧૮

આલી આજ ધન્ય ધન્ય

સુખકર અવસર

બેડા તખતપર આલીજા નામવર

અમકત દુહાઈ જેની જગ સુવિમળ

ગુન ગાએ નરનારી જઈએ વારી જાલીહારી

આવો સખીરી કાંજે નૃત્યગીત વર—આળી આજ

ગુણવતી—

૧૯

ઠાકોરશ્રી ઠેકાણે આવ્યા

બહુ પસ્તાયા દોડી દોડીને ધરાયા—ઠાકોરશ્રી.

સુહાશીની—આશીરવાદે અર્થ સરેના ભયથી કામસરે છે

એ ન્યાયે અમરવામી નાથને જીગતીથી સપડાવ્યા
સરમાવ્યા સમજાવ્યા—ઠાકોરશ્રી.

ગુણવતી—સીધી આંગળીએ ધીના સાંપડે
વાંકી ખીજ પુઝાએ શઠના સાથે શઠતા કરવી
એ જગ વચન વદાયા વંચાયા કહેવાયા—ઠાકોરશ્રી

વારાંગનાઓ— ૨૦

જુઠા વાયદા પીયા મોસે કર ગયોરી
રજની સારી મય જાગી, આંગેના છયલ સોહાગી
ખીરહાકી આગી મોહ લાગી—જુઠા વાયદા૦
મોતન હુય જેરન ભારી બસ કીને કૃષ્ણખીહારી
કાસે કહું એરી મેતો હારો—જુઠા વાયદા૦

દીદીરા— ૨૧

ગાંધી આશા ખ્યારા તારા પ્રેમમાં
નષ્ટ આશા આજે મારા પ્રેમમાં
સખત મુશ્કીલ ધર્મ સાચા પ્રેમનો
કાઠી આપું પ્રાણ પ્રેમમાં
જેને વીતી તેજ જાણું આ સીતમ
દર્દ દીલની લાગી જવાલા પ્રેમમાં
દીલમાં આવે છે કે જોગણ હું બનું
થઈ દીવાની દીનદારા પ્રેમમાં

પોઠળ ને ગુણવતી— ૨૨

જોખોરે ફટકાથી જોખો (૨) પુરેપુરો હાં પોંખોરે
તમે કરી નાંખોને ચોખો ફટકાથી જોખો

રાહુમલ—જો જોરે ફુનીઆના લોકો જોયા જેવો ચોકોરે
આની ઠયાં મુકવી પોકોરે ફુનીઆના લોકો

શીયાળવું ઘર ધણી થઇ જોકું બંખે બંખજ આશુ
ગુણવતી—જુઠ બોલવા જતાં જો જો ઉલટુ ઉંધુ માર્યું.

પોઠલ—અસલી પીટાય બંદો નકલીયો હરખાય
રાહુમલ—ખેરૂ આંધળે કુટાયરે ફુનીઆના લોકો—જોખોરે.

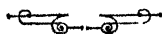
સુહાસીની ગુણવતી— ૨૩

જુઓ અમો અબલાના કામ,
અબલા પણ પ્રબલા કહાવીએ.
ચીજ અજાયબ નૌતમ નારી,
નારી સંસારમાં સ્વર્ગની બારી.
રંગમાં ઢંગમાં રસની કયારી,
લટકે મટકે કામણુગારી.
જારી વીજારી ચરિત્ર ચલાવીએ,
એક ઇશ્વારમાં ફુનીયા ડોલાવીએ
દુષ્ટીમાં ફુનીઆ ડોલાવીએ

જળ દીલ ન હો કાણુમેં તો કયા મેરી ખતા હય યેહ શાને ખુદા હય
 સચ હય બે મહોખખતમેં ફીસીને કહા હય આફત હય ખલા હય
 આઝારે મહોખખસે તો અલ્લાહી ખચાએ યેહ ગમ ન દીખાએ
 યેહ હર્ફ વહિ હય જીસકા નહી કોઈ દવા હય બેકાર હુઆ હય
 શાયદા કોલએ કોમને અદાજ તો દેખો કુછ ગૌન તો કરે
 મરતા હય તો મરને કે મીવા કોન જીયા હય આખર કોફના હય

અંક ત્રીજો.

રજપુતો—

૨૫

શાન્તી મળી સુલેહ થઈ જય બોલો સહુ મહારાજ તણો,
જુગ જુગ જીવો શ્રી શાહનશાહ અવિચળ રાજને તાજ રહો.
હે શ્રી મોરારી મેહર તારી ભીતિ નીવારી છે સુખાકારી,
અમન ચમન લાવ લહો શાન્તી.

ઈંદીરા

૨૬—

હાં....છેલ્લા અલબેલા સાહેબા,

પુરૂ—મોહની લગાડી લલના.

ઈંદીરા—થયા છે પતિ આ તનના

ચરણ શરણ તમ તારણ તરણ મમ.

હાં....રૂડા રઢીઆળા શામળા—હાં છેલ્લા

રતિને કામ જેમ એક રૂપ પ્રેમમાં છે

પુરૂ—પુરૂના પ્રાણ પ્યારી ઈંદીરાના પ્રેમમાં છે

ઈંદીરા—રસીલા રામ મારા સર્વદા સમીપ રહેજો

પુરૂ—બની મમ ઉર્વશી સદા પ્રિતીનું દાન દેજો

ઘડી પણ નવ કરૂ ન્યારા સુખકર સુંદર વર મારા

મગન મગન મન વરસ્યો આનંદ ધન

હાં.....રૂડા રઢીઆળા શામળા—હાં છેલ્લા

સુંદરી—

બની સુંદર અલખેલા લાલ. ધરીને બહાલ
આવે ઉમંગમાં

સરોજ—બન્યો આતુર અલખેલી આજ, સફળ કાજ
આનંદ અંગમાં—બની૦

લગન પુરી લગાડી તેં કૃતાર્થ કરી

સુંદરી—નવલ વેલી પ્રેમી તરૂવર સાથ વરી
સુણી અમૃત સમ વેણુ પ્રાણુ છે ગુલતાન
પ્રીતિ તરંગમાં—બની સુંદર

કામણુ કર્યા શાંકહોને છખીલા, લામાને લોળવી આમ

સરોજ—ઉત્તમ અમુલા ગુણુ કરીને, ગોરી કર્યો તેં ગુલામ

સુંદરી—મુખના મધુરા જાઓ જાણું છું ધુતારા—બની૦

નાચનારીઓ—

બાલી લોલી પડોસણુ દે ગાલીયાં
તોહે શરમ કુછ ન આવે પત જાવે
હસાવે સબ નારીવાં—બાલી લોળી
મેંદી લગાકે દ્રાર ઠાડી પડોસણુ
ક્યારે સમજ કે ઉસે ખ્યારે રસિકરાજ
દીની હાતોપે તુને તાલીયાં—બાળી૦

રાહુ—

૨૯

આકૃતનો જમાનો આવ્યો ભારે ઉપજ્યો લે
નથી ઉગરવા આરો ચારો આમ આકૃત છે

ચોકલ-ઢોર

હરાયા ડબે પુરાયા અંકે નંગ બે
કડાં લોઢાનાં જડયા હાથમાં ઠણુઠણુ ઠણુઠણુ કે
પાપી કયાં જઇને કે તેને કોઇ દાદ નાદે

ચારો આમ આકૃત છે.

સરોજ—

૩૦

કનણી તેવી પાર ઉતરણી ખોદે તેજ પડે

ભક્ષા ભુંડાનો બદલો ભગવત દીધા વિના નારે-પાપી કયાં

અફિરિદ્યન—વેશ કર્યા બહુ રૂપી બનીયા લપટના કાળે

મોટા ઘરના થયા પરાણા સપડાયા અંતે

હવે કોઇ દાદ નાદે તારો થયો પાપથી ખે-ચારો આમ

ઈંદીરા—

૩૧

થવાનું ના થવાનું કહે, નજીમી કાણ એવો છે,

ન નાણું જાનકી નાથે, સવારે શું થવાનું છે ?

હતી રાહ્યા રૂપે અહલ્યા, જગતમાં વાત બહરછે,

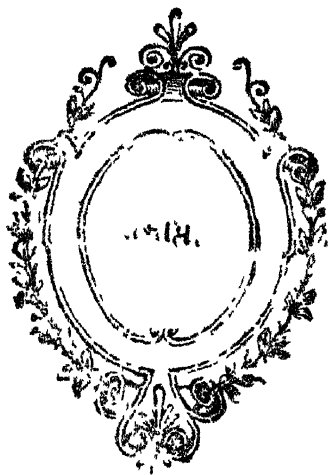
ન નાણું જાની ગૌતમે, સવારે શું થવાનું છે ?

હ કારવ અને પાંડવ, જગતમાં મહાબળી યોદ્ધા,

ન નાણું ભીષ્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે ?

રમ્યા ભુગદ્ સહુ સાથે, વિભુતી સૌ ગયા હારી,

ન નાણું ધર્મ જેવાએ, સવારે શું થવાનું છે ?

લગનસરાનો ❀

❀ શણગાર તે શું

... નાડા જરીના ડસો ❀

વરરાજાને પહેરવાને ખરા તેમજ ખોટા લગ્નનાં
જામા બેઘપુરી તેમજ રજવાડી મંડીલો ખરી ખોટી તાના
ટંકામાં વપાતા તાજ મુગટો પાઘડીઓ તાસના ફેંદા,
ફેન્સાકટનાં સીરપેચ તથા પીંછી અને બદલાની કલગી
વીગેરે જથ્થામંદ તથા છુટક ખનાવનાર વેચનાર અને
ભાડે આપનાર.

દુકાન સ્ટેશનરાડ
તાર ઓશીસ પાસે
બેગમપુરા

ગોવનભાઈ નારણદાસ.

ઢાપરીઆ શેરી-સુરત.

જાહેર ખર.

નામે લખેલા પુસ્તકો શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજનો મુકામ જ્યાં હોય ત્યાંથી મલશે. જેઓ સાહેબોને જોઈએ હોય તેઓએ રોકડી ફોંમતથી મંગાવી લેવાં વેલ્યુપેબલ અથવા, નોટપેક કાગળ રાખવામાં આવશે નહીં. ર.આ.૧૧.

શ્રી સિદ્ધ સત્યેન્દ્ર	૦-૩-૦
		૦-૩-૦
				૦-૩-૦

અજીત		
ચંદ્રગુપ્ત...		
સમ્રાટ અશોક	
આત્મબળ	૧-૩-૦
મહાત્મા વૃક્ષસીદ્ધાસ	૦-૩-૦
યોગમાયા...	૦-૩-૦

ચીમનલાલ ખડોરભાઈ દલાલ.

માલેક:—શ્રી વિશ્વરંગ નાટક સમાજ

